

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-1002

Den 11. februar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 21. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 1 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 1 (alm. del)

Hvordan defineres og udpeges § 3-arealer?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvilket jeg kan henholde mig til:

”Beskyttelsen i henhold til naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 2 eller 3, er umiddelbar og forudsætter hverken, at områderne er registrerede, eller at ejerne har modtaget underretning. Hvis et areal opfylder lovens og lovbemærkningernes definition af naturtyperne, er arealet beskyttet efter § 3. Der er således ikke tale om en udpegning, men om en umiddelbar beskyttelse.

Den vejledende registrering er ikke en bindende udpegning, men et redskab til hjælp for lodsejere og myndigheder. Kommunalbestyrelsen kan til enhver tid foretage en konkret vurdering af, om et areal er omfattet af § 3. Endvidere kan lodsejer anmode kommunalbestyrelsen om en sådan vurdering efter forespørgselsordningen i naturtypebekendtgørelsens § 10.

I forbindelse med en lodsejers forespørgsel om en konkret vurdering af et areals § 3-status eller en ansøgning om dispensation fra § 3-beskyttelsen, vil kommunalbestyrelsen efter omstændighederne foretage besigtigelse. I den konkrete sagsbehandling vil lodsejeren blive inddraget bl.a. om nuværende og tidligere drift af arealet.

Fastlæggelse af § 3-status er en konstatering af faktiske forhold.

En § 3-vurdering foretages på grundlag af de kriterier, som er beskrevet i bemærkningerne til naturbeskyttelsesloven om de beskyttede naturtyper vegetation, jordbundsforhold, beliggenhed i landskabet og evt. jordbrugsmæssige ekstensive eller ingen drift. Desuden er der i naturbeskyttelseslovens § 3 krav om, at et areal skal opfylde et størrelseskrav på 2.500 m² for at være beskyttet. Størrelseskravet kan opfyldes af en enkelt naturtype i sig selv eller af flere naturtyper tilsammen.

Disse forhold er beskrevet i Vejledning om registrering af beskyttede naturtyper, Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen 1993. Vejledningen blev udarbejdet på baggrund af naturbeskyttelseslovens definitioner af de beskyttede naturtyper i en arbejdsgruppe med deltagelse af Amtsrådsforeningen, Dansk Landbrug, Dansk Skovforening og Danmarks Naturfredningsforening og er fortsat gældende.

./. Vejledningen om registrering af beskyttede naturtyper vedlægges til Miljø- og Fødevareudvalgets orientering.

Særligt for de beskyttede ferske enge gælder, at beskyttelsen omfatter både de såkaldte naturenge, som ikke omlægges og de såkaldte kulturenge, som omlægges sjældent eller ekstensivt, dvs. højst hvert 7. til 10 år. Græsarealer der omlægges oftere, er ikke omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

De beskyttede ferske enge er græs- og urtedominerede med naturligt forekommende eller udsåede græsser og ofte med forekomst af flerårige urter. På kulturengene vil optræde en større andel af udsåede kulturgræsser afhængig af hvor lang tid, der er gået, siden engen blev omlagt sidst. Engene er relativt fugtige og lavtliggende i landskabet ofte i tilknytning til vandløb, søer eller moser. De drives med græsning eller hoslæt eller er uudnyttede. Enge kan være under tilgroning med højere urter eller krat af f.eks. pil. Enge der ligger urørt hen, dvs. uden afgræsning eller hoslæt, vil som oftest over tid udvikle sig til beskyttede moser.”

Eva Kjer Hansen

/

Camilla Brask Lentz